

עיתון גימלאי כפר-סבא

גימלתון

גליון מס' 64, אייר - סיון תשע"ד, מאי - יוני 2014

"20 יון"

העמותה למען האזרח הוותיק כפר סבא, בשיתוף עיריית כפר סבא - המחלקה לטיפול באוכלוסייה המבוגרת

ברוך נתן הנותן!!!

ברוך בר סלע

נתן מתאר בהנאה ובגאווה שהתחבר עם המפקדים המפורסמים: "אריק רגב הי"ד היה חברי לטירונות.. רפול, מוטה גור, דויד ויבדלו לחיים ארוכים צורי וקצ'ה". במבצע "קדש" השתתף בהצנחת גדודו של רפול במיתלה, ב"ששת הימים" היה בין מקימי חטיבה 55 של מוטה גור, ובמלחמת יום כיפור שהה מעבר לתעלת סואץ עם חטיבתו של דני מט. במלחמת לבנון אימן גדוד של עתודה אקדמאית ותרם אלפי ימי מלואים בתעלה ובבקעה. למרות התקף לב, שרת במלואים עד גיל 56. בצעירותו, במשך 9 שנים היה בצי הסוחר הישראלי, שם הכיר את אחות האניה אותה נשא לאישה!

לזוג נולדו שתי בנות. עבד קרוב ל-40 שנה בחברת "אסיא" של ימים הפכה ל"טבע". לפני כ-10 שנים נתן התאלמן. בנותיו-5 נכדיו משמשים לו עוגן משפחתי יציב ונוח. נתן הוא "המתנדב האולטימטיבי", מאז 1999 חבר בטלוויזיה הקהילתית כצלם ושותף להכנת כתבות. כמו כן ראוי לציין את שירותו במשמר האזרחי עד ששוחרר מטעמי גיל... נתן מספר את קורות חייו בארשת פנים אדישה. הופעתו החיצונית 'הסבאית', השקטה, הצנועה והרוגעת מסתירה את מטען חייו ועשייתו כמתנדב ב"מועצה לישראל יפה", בעמותה עירונית הדואגת לאיכות הסביבה, בגוף עירוני המטפל בנושאי הצלה וחירום. "ובשביל הנשמה הסעתי ברכבי ילדים עם צרכים מיוחדים מבייתם למועדונים. טוב לי כי הם נחמדים". "ההתנדבות נותנת לי סיפוק ואין לי הסבר".

ראוי האיש - נתן הנותן - להערכה ציבורית!

להציל ושוב במפח נפש! נתן המשיך ללמוד מסגרות בבי"ס מקצועי בליאון, שם פגש שליחים מאי-פלשתינה, ובקש לעלות ארצה. "לא אהבתי את הצרפתים המקומיים, וכנער בן 15 האמנתי כי מקום היהודים באי". הוריו נדרשו לאשר את עלייתו, מנמל מרסיי באניה "אילת" הוא הגיע לנמל חיפה. זמן קצר אח"כ הוא התנדב לצאת לנגב לקיבוץ סעד ולאחר כמה חודשים "התנדבתי לצה"ל ונשלחתי למחנה צבאי במשמר הנגב".

בשל הצטיינותו בפעילות לאורך הגבול, נשלח כפרס למצעד צה"ל בת"א (שלא התקיים), בדרכם אל העיר, כשנסעו בדרך לא סלולה, באזור עזה, הרכב עלה על מוקש ונתן נפצע וזמן רב עבר עד ששב לקיבוץ סעד.

בן 18 גוייס לצה"ל, התנדב לצנחנים וזכה להימנות על הפלוגה הראשונה בגדוד 890 עליו פיקדו המג"ד יהודה הררי והמ"פ האגדי מרסל טוביאס. כך זכה להימנות עם 70 הצנחנים אשר הקימו את גדוד הצניחה הקרבי הראשון. "מרסל המפקד הקשוח נהג לאסוף ולארז בשבתות בביתו חיילים חסרי בית ואני ביניהם".

לאחר שנתן השתתף בפעולת הסבחה ובמבצעים נוספים בעזה ובדרום, המשיך לצבא קבע ונשלח לקורס מדריכי צניחה.

עם חבריו הגויים קיבל בתשואות בכיתה א' את ראשוני הצבא הגרמני שכבשו את עיר הולדתו לוכסמבורג. זמן קצר חלף מאותה חוויה, עד הרגע שבו הצביעו עליו חבריו כיהודי וחיילים גרמנים היכוהו. כשהיה בן 7 גורש מביה"ס בשל יהדותו: "למרות היותי בן למשפחה מסורתית לאט לאט הבינתי את משמעות היותי יהודי..." האב, כימאי, בעל מפעל קטן לצבע, נלקח למחנה עבודה ורק לעתים רחוקות זכה לחופשה. על חלון הבית הודבק שלט - "יודה!" (יהודי) ובבית שלו, קבע את מגוריו בכפיה, קצין גרמני בכיר שהוסע ע"י נהג אישי!

באחת מחופשות האב, האם וארבעת הילדים ארזו מזוודותיהם הקטנות ובשעת לילה יצאו באוטובוס לעבר צרפת הכבושה והגיעו למחנה בו שהו בחברת יהודים ובני לאומים אחרים. משם, הוברחו לצרפת "החופשית" בה שהו כ-3-4 שנים, תוך נדידה מכפר לכפר. האב נעצר ע"י משטרת צרפת, נכלא במחנה עבודה וכאשר אנשי המק"י חיבלו ברכבת גרמנית הוא ניצל. באותה עת, כשהיה כבן 9 שימש כשליח של הפרטיזנים הצרפתים. אחת הפעולות שהיה שותף להן, באמצעות 'רוגטקות' (מקלע עץ) היה נוהג, לבקשתם, לפוצץ מבודדי החרסינה על עמודי טלפון: "פעם נעצרתי ל-48 שעות ושחררתי כנראה ע"י שופט..."

הוא התגורר בחדר שהיה בכפר בין האסם והאורווה יחד עם אימו ושלושת אחיו, ומשם יכול היה לראות מבעד לסדק את ידידו, סוסו של השכן. בשנים ההן היה נוהג לאסוף אוכל מאיכרי הסביבה ולעבוד למחיית המשפחה במירעה ובחקלאות. חשמל לא היה ומים נשאבו מבור מרכזית. כשהיה כבן 13 הסתיימה המלחמה, האב שב חולה וכעבור זמן קצר נפטר. את חגיגת בר המצווה חגג בחטף עם 200 ילדים ניצולי מחנות השמדה וכאלה שיצאו ממקומות מסתור. באמצעות הג'וינט שפעל גם בצרפת, נשלח לבית ילדים בעיר לימוז "שם התחלתי לקרוא ולכתוב!"

האחים הבוגרים בני ה-16, 17 יצאו ללוקסמבורג לבדוק אם יש עוד רכוש שניתן

דבר העורך

גימלאים יקרים!
שמי תאיר אלוף, ומעתה אני אשמש כעורכת העיתון. שנים רבות הייתי מורה ומחנכת בבית-ספר תיכון (ברובן עבדתי בבית החינוך התיכון ע"ש כצנלסון בכפר-סבא). כיום אני גימלאית ופעילה במסגרות שונות. אל עתון 'גימלתון' התוודעתי רק לאחרונה, וראיתי את חשיבותו ונחיצותו לציבור הגימלאים. אני רואה ערך רב לפירסומים השונים שמביאים מידע חשוב לציבור הקוראים ובאופן מרוכז וענייני, כפי שאף עיתון או כלי פרסום אחר אינו מביא אותו באופן נכון ושימושי כל כך.

מלבד האינפורמציה החשובה הזאת, נוכחתי, שהעיתון כולל סיפורים וכתבות מהווי גימלאי כפר-סבא ודברים נוספים שאינם קשורים רק לבני הגיל השלישי. אכן, ראוי לכלול בעיתון כתבות בנושאים אנושיים שיש בהם עניין לקוראים: אם אלה סיפורי חיים של דמויות שחיות בקרבנו, או איזכורים על אירועים חשובים מההיסטוריה הקרובה או הרחוקה של אנשים שונים שחיים בסביבתנו, או אפילו תיאורי מקומות, פעילויות, קבוצות, מפגשים קבועים או אקראיים - אשר ראוי שיובאו לידיעתנו. מתוך עיון בחוברות האחרונות של "גימלתון" נוכחתי, שישנם כשרונות (ממש 'לא חבוים') בין הכותבים השונים, כמובן שראוי להמשיך ולעודד את אותם 'עיתונאים' (למעשה, עיתונאים לכל דבר ועניין, ללא מרכאות...) כך שיתמידו בכתיבתם, אך יחד עם זאת, אנצל את ההזדמנות המיוחדת הזאת, ואקרא לכותבים נוספים לשלוח מפרי-עטם, ואני משוכנעת שרבים בין הקוראים אוהבים ויודעים את המלאכה. ככל שירבו הכתבות, כן יהיה העיתון מגוון יותר!

כמו כן, ולא פחות חשוב מכך: צלמים שמתעדים (במכוון או אפילו במקרה) תמונות הקשורות לעיר, לנופיה ולאנשיה - מוזמנים לשלוח את תמונותיהם, ואפשר שנשתמש בהן לעטר את עיתוננו. בברכת קריאה מהנה ומועילה.

תאיר אלוף

עולם השוקולד של שרינה

פנינה מלך

שנחשב לאיכותי במיוחד. איכות השוקולד מתקבלת רק על ידי פעולה שנקראת: 'טמפרור' הנעשה על ידי חימום פתיתי השוקולד מעל אדים, קירורו על השיש בעזרת שפכטל, חימום נוסף וקירור באותה דרך. בתהליך ייצור השוקולד יש לשמור על טמפרטורה מתאימה של 18 מעלות. מקרר יין עונה על הדרישות. שוקולד אינו מתקלקל.

המתכון השכיח ביותר של שוקולד הינו ה"טראפל" - עיגולי שוקולד משובחים. השם נלקח משמה של פטרייה שצבעה שחור ואינה עגולה. המתכון מוכן מ"גנש" המכיל שמנת מתוקה וכמות שוקולד גדולה פי 3 מהרגיל. במידה ו"גנש" ישמש לציפוי, עליו להיות נוזלי יותר. לאחר הרצאה 'מגרה' כל כך, הכינה לנו שרינה את ההפתעה השלישית שבעקבותיה צהלו האורחים: עבודה עצמית של "טראפלס". "גנש", שהוכן מראש בתבניות, חתוך לריבועים, חולק לחברים בשלחנות. כל אורח גלגל בידיו ריבועי שוקולד, טבל אותם, לפי טעמו האישי, בקוקוס, קקאו, פתיתי אגוזים או סוכר חום, ובארזת "משלוח מנות" לקח את מעשה ידיו הביתה.

עמותת "סביון" הצליחה לעשות כאשר לקחה את מתנדביה לעולם הקסום של השוקולד במרחק קצר מהבית. הגדילה לעשות שרינה, שהעבירה לנו סדנה נפלאה זו, שתפה אותנו בסודות השוקולד ולא פסחה על מטעמיו.

קרוב לכפר-סבא, במושב עין ורד הטובל בירוק עצי ההדרים, ישנו עולם מופלא של שוקולד. ומי אינו אוהב שוקולד? אומרים, כי "מתוך עשרה אנשים תשעה אוהבים שוקולד והעשירי משקר". "סביון" - העמותה למען האזרח הוותיק, הכינה למתנדביה הפתעה - ביקור בעולם השוקולד של שרינה. ההפתעה גררה אחריה הפתעות נוספות מבלי שתתכנן זאת כלל. לאחר ארוחת בוקר מפנקת במקום, לקחה אותנו שרינה לסיור קצר בחממת עצי הקקאו אשר אותם היא מטפחת ומגדלת כאילו היו ילדיה. זה לא ברור מאליו שאם שרינה מכינה "טראפלס" נפלאים של שוקולד, היא תגדל גם עצי קקאו לצריכת הייצור שלה.

כדי לגדל עצי קקאו יש צורך באקלים טרופי, בלחות, בחום שאינו גבוה מדי וכמובן, שהם לא זקוקים לקור, וכול זאת אין לנו בישראל. עצי קקאו גדלים באזורי קו המשווה, במדינות דרום אמריקה ובאפריקה, באותן ארצות שקיימים יערות גשם והטמפרטורה מתאימה לגידולם האלו. בסיוע משרד החקלאות ופיתוח הכפר, נבנה אתר החממה אצל שרינה. בחממה גדלים כשמונה עצי קקאו - שיש להם תנאים מיוחדים שיאפשרו גידולם בארץ. אך למרות כל זאת: כמות הקקאו הנדרשת רבה מכפי שהעצים הספורים האלה יכולים לספק. לאחר שחזינו בסרטון קצר אודות השוקולד, השלימה לנו שרינה את הידע הזעום שלנו והייתה מוכנה לגלות לנו סודות מעולם השוקולד המופלא: ראינו איך מייצרים שוקולד קשה ובעל ברק

ברכות לזוכים בפרס גלר 2014

ישראל נוחם
נתן ברוך
דב פלד
עדה שוקי
חניתה רודני

ירון איטח
יעל גולן
נעמה חיימוביץ
תומר פלום
עופרה אברמוביץ
זאב זליג
פנינה מרמלשטיין

עורכת ראשית: תאיר אלוף ■ חברי המערכת: דוד אלדר, שפרה אנטמן, ברוך בר-סלע, יהודה זיסמן, פנינה מלך, יצי רז, רות שמאי, המו"ל: "סביון" - העמותה למען האזרח הוותיק - כפר-סבא ■ רכזות המערכת: נאוה סלומון, זהבה באום, מורן שפיר ■ כתובת המערכת: תל-חי 4, כפר-סבא, טל': 09-7676452, פקס: 09-7666997 ■ עיצוב גרפי ודפוס: זיגוג הפקות בע"מ 09-7495959

עמית "כלים חד פעמיים"
בנווה ימין!
 (חנות במתחם מגה לשעבר)

חדש: עמית כלים וצעצועים
 רח' בני ברית 8 הוד השרון

amit

רשת כלים חד פעמיים

*איכות
*שירות
*מחירים ללא תחרות

כוס רד בול
 3 יח' רקב- 20 ₪

כוס שתיה קרה
 4 חב' רקב- 10 ₪

9 תבניות אלומיניום ענק
 רקב- 10 ₪

15 תבניות אלומיניום גדול
 רקב- 10 ₪

אינגליש קייק
 30 יחידות רקב- 10 ₪

סט כוסות זכוכית מתנה על כל קנייה מעל 120 ש"ח

מח' מיוחדת לאירועים
 * חינות * בריתות * בר/בת מצווה

רדיד אלומיניום רחב
 2 יח' רקב- 25 ₪

רדיד אלומיניום
 61 מטר רקב- 25 ₪

צלחת קטנה מגוון צבעים
 2 חבילות רקב- 10 ₪

צלחת ענק מגוון צבעים
 2 חבילות רקב- 20 ₪

צלחת גדולה מגוון צבעים
 2 חבילות רקב- 15 ₪

כלים מהודרים מפלסטיק קשיח
 טלח התמונת להמחשה בלבד

כוס לשתייה קרה צבעוני
 2 חבילות רקב- 15 ₪

חדש! מחלקה מיוחדת וגדולה לימי הולדת

כוס לשתייה חמה
 2 חבילות רקב- 10 ₪

קעריות אובליות צבעוניות
 3 חבילות רקב- 12 ₪

חניה בשפע! | מושב נווה ימין, הדקל 18 | א'-ה' 8:00-20:00 | ו' 8:00-15:00 | **09-7996399**

הבריחה מגטו ורשה

פינה מלך

ברחמה את בתה קניה שנולדה כעבור ארבעה חודשים. בשנות השבעים החליטו יוכבד ומרדכי לעזור לעולים חדשים להיקלט בארץ. במהלך השנים אימצו עשרים וחמש משפחות במקום העבודה ונקלטו. האימוץ האחרון היה לפני כחמש שנים כאשר אימצו את הנער דניאל אסקרוב, מבית-שמש, שהיה בן שתיים עשרה, מוכשר לנגינה בכינור. יוכבד ומרדכי הביאו את דניאל וסבו לביתם והעניקו לו כינור מדגם "אמטי". למראה הכינור שיהיה רק שלו, פרץ דניאל בבכי מהתרגשות. נכון להיום, סיים דניאל את לימודי האקדמיה למוסיקה ומופיע ב"טריו".

לצורך הכרת משפחה ישראלית מקומית הייתה יוכבד מארחת משלחות ואנשים ממדינות שונות מטעם משרד התיירות. במשך שלושים וחמש שנים התארחו בביתה מעת לעת קבוצות, בנות עשרים-לשלושים אורחים. האירוח תרם רבות להגברת המודעות לצינונות גם אצל אלו אשר לא היה להם כלל מושג על זכות הקיום של מדינת ישראל, כמו קבוצת הפרופסורים מאוסטרליה. כאשר עזבו את ביתם לאחר האירוח יצאו כציונים. עד היום קיים קשר של בני הזוג עם האורחים. יוכבד התברכה בחוש ההומור. חייה התנהלו סביב ההומור שהחל בילדות. גם בתקופת תחילת המלחמה, בהיותה בת שלוש עשרה, ההומור היה טבוע בתוכה. תמיד היו סביבה בני משפחה, שכנים ומכרים שהגיעו לביתם להנות מהאווירה המיוחדת שהיא השרתה על סביבותיה. גדול הסטיריקנים באידיש-דז'יגן-רצה שיוכבד תופיע איתו על הבמה. לטענתה, היא לא למדה משחק. דז'יגן השיב לה שעם הומור נולדים. הומור לא לומדים. אדם המבורך בהומור הינו שליח טוב לאנושות ויוכבד הצדיקה זאת.

חייבים לסיים את תמצית קורותיה של יוכבד ב"אפרופו" כפי שהיא נוהגת תמיד: גבלס, עוזרו של היטלר, יימח שמו, נכנס לכיתה בבית הספר ושאל את הילדים על סיסמה יפה. הילד בעל הסיסמה היפה ביותר יזכה בפרס. קם אחד ואמר "הייל היטלר". שני אמר "דויטשלנד איבר אלס". גבלס פנה לילד שישב בצד: "גם אתה יודע סיסמה?" ענה הילד: "העם שלנו יחיה לנצח נצחים." "זו הסיסמה הכי טובה". ומה שמך? "שאל גבלס." "חיים משה כהן!"

יוכבד מסיימת את דבריה ש"זו נקמתה - המשך קיום מדינת ישראל." אמנם יש להם בת יחידה, אך שני נכדים ושני נינים שהם הממשיכים והמקיימים את נקמתה האישית בצוררים הנאצים.

זאת, שמעון לא שעה להפצרותיה והשאיר לה את השקית. העדות למה שראתה דרך החלון גברה על פחד אחזקת הזהב. ההחלטה לברוח הייתה נחושה. וכך, יצאה דבורה לאחד השערים הקרובים והציעה לאיש האס.אס אוצר תמורת העזרה בבריחתם. שקית מלאה מטבעות זהב לא מקבלים כל יום. בתמורה, היה עליו להכין כמה "עגלות צוענים" עם כיסוי ברזנט. שמחת שלושים האנשים, שיצאו מהגטו, הייתה מאוד קצרה. המתינו להם. ה"שמלצובניקים", תפסו אותם ומסרו אותם לגסטאפו. הם היו ה"שמלץ" שלהם, הזבל שלהם.

הנורא מכל המתין להם. כל הקבוצה הובלה לשדה התעופה בוורשה ושם, בפתחו של מרתף שיכול להכיל מאה איש, צעקו הגרמנים "אראוס" ודחפו פנימה שלוש מאות בני אדם. כולם עמדו, דבוקים זה לזה מבלי יכולת לזוז. ללא אור ואוויר, ללא שירותים, ללא אוכל או שתייה. בכיות קורעות לב של הילדים ותפילות המבוגרים התערבבו אלה באלה. ברגעים אלה הפסיקה יוכבד להאמין באלוהים. היכן אלוהים כדי להציל אותם? לאחר שתיים עשרה יממות נפתחה דלת הפלדה בצעקה: "אראוס!" כל גוש בני האדם נשאר עומד. כל הגוש מת. כל מי שעמד עם פניו מול הקיר ניצל. מאחורי הקירות היו צינורות ביוב מפוצצים ומי השפכים נזלו וניגרו עליהם. זה היה המזון במשך שתיים עשרה יממות שהציל את חייהם של אלה שעמדו עם פניהם לקיר. זה היה הנס של יוכבד ומשפחתה שעמדו מול הקיר. איש לא זיהה את רעהו. רגלי כולם היו נפוחות מעמידה, מלאים בצואה ושתן ועל כל אברי הגוף זחלו תולעים. הנשואים בחיים הובלו בעגלות לער "ולה" שם תתרחש ההוצאה להורג. כל אחד קיבל את-חפירה כדי לכרות את קברו ושומר פולני משניח עליו. יוכבד איבדה את המוטיבציה לחיים ולכן במרץ רב חפרה והכינה את קברה. אך עזריאל אביה, הניח את ידו על ראשה ובקולו המקסים אמר: "הפסיקי ילדה שלי. את לא צריכה לעבוד קשה ובמרץ, במילא יהרגו אותנו." השוטר הפולני, זיהה את קולו של עזריאל. הוא הכיר אותו משכבר הימים. "קוראים לך קוצ'ינסקי?" שאל. "אתה הצלת פעם את משפחתי ועכשיו תורי לעזור לכם." שוב הייתה למשפחה הזדמנות לברוח. עזריאל החליט לבחור את הצעירים שיצטרפו ובחר את הנמוכים ביותר, שהם הילדים. עם קבוצה של כעשרים איש הוביל אותם השוטר לכפר הסמוך וולה. נתן למוכתר הכפר פקודה רשמית, חתומה, שיהודים אלה יעברו "בעגלות צוענים" לגטו הקרוב לעיר מגוריהם. בשלוש השנים הנוספות עד סיום המלחמה, הסתתרה המשפחה בעיר מולדתם סקרניביצה.

בשנת 1949 עלו ארצה הוריה, אחיה הצעיר פישלה, יוכבד ובעלה מרדכי, כשהיא נושאת

נא להכיר: יוכבד קוצ'ינסקי, כיום זיו, דור שישי בעיירה קטנה באזור ורשה שבפולין-סקרניביצה. לפני מלחמת העולם השנייה מנתה האוכלוסייה שלושים וחמישה אלף תושבים, מהם חמשת אלפים יהודים. בתום המלחמה נותרו שלושה עשר יהודים ועם חזרתם של אלה שהתחבאו ביערות ובמקומות שונים, הגיע מספר יהודי העיירה לארבעים בלבד.

את הפגישה הראשונה של יוכבד עם הגרמנים לא תשכח לעולם. ביום הראשון למלחמה, ב-1939, נכנסו הגרמנים לפולין לעיירה שלהם. יוכבד צעדה על המדרכה מבלי לדעת כלל שיצא חוק חדש בו אסורה ליהודים הליכה על המדרכה. לקראת הלך איש אס.אס. במדים ושאל לשמה. "ידוויגה", אמרה. "לא", ענה והחל להכות אותה. יוכבד החלה להמציא שמות, אך איש האס.אס המשיך להכותה עד כדי חניקה. היא נשארה מוטלת על הכביש כמעט ללא רוח חיים. יוכבד לא ידעה כלל, כי על גבר יהודי שנתפס לעונות לשם משה ואישה - שרה. אנשים טובים הביאו אותה הביתה ושם מצאה את אביה כאשר שינוי הקדמיות שבורות.

על פי שם המשפחה שהופיע על שלט הדירה, הגרמנים לא זיהו אותם כיהודים, אך שכניהם הפולנים הצביעו על השלט ואמרו: "זה יודה". וזו הייתה הסיבה למכות שקיבל עזריאל, אביה. מה פתאום הוא קורא לעצמו בשם זה קוצ'ינסקי? שם פולני! טענו הפולנים. בשנת 1941 גורשה המשפחה לגטו ורשה. התבונה והחוש של אימה, דבורה, הם אלה שהינחו את המשפחה בדרך. בגטו אנשים מתו ברעב, לכן הם לא לקחו בגדים כלל אלא רק מצרכי מזון, עד כמה שאפשר היה. תמורת שקית פתיתים קיבלו חדר. החדר היה בקומה הראשונה ודרך החלון אפשר היה לצפות החוצה. ממול הייתה מסעדה, אך לא היה בה כלל מזון. נמכרו שם רק משקאות חריפים מייצור מקומי עם תוספת של קרביט להגברת החריפות. אנשים שתו והשתכרו על מנת לשכוח את המציאות. ערב אחד התבוננה דבורה מבעד לחלון וראתה אדם היוצא מהמסעדה וקונה מהדוכן שני פלחי לפת, המסוגלים להחיותו - כל פלח ביום נוסף. כאשר השיכור אכל את הלפת החל להקיא את נשמתו והאדמה התמלאה בקיא. שיכור ששכב ליד הקיא החל פשוט ללקק אותו. הזוועה שראתה דבורה הביאה להחלטה. אין סיכוי להישאר בחיים בתנאי רעב כאלה. אם אדם מגיע למצב כזה הדרך היחידה היא לברוח משם, אמרה.

פולנים מעטים בכל זאת הטיבו עם היהודים. הפולני שמעון קובלצ'יק סיכן את חייו כדי לעזור למשפחה לברוח. הוא היה חייב למשפחה טובה, והביא לדבורה שקית עם מטבעות זהב. אסור היה ליהודים להחזיק זהב והנתפס היה צפוי לעונש מוות. למרות

פרוייקט "בן יהודה" מחזיר את הספרות העברית הביתה

תאיר אלוף

שלא לפגוע בזכויות היוצרים של הכותבים: כל היוצרים שיצירותיהם נמצאות באתר, הם אנשים אשר יותר מ-70 שנה עברו מאז פטירתם, או יצירות של יוצרים אשר הם או משפחותיהם הסכימו לתת את היצירות למרות שלא עבר הזמן הזה.

מי עומד בראש הפרוייקט הנפלא הזה? ובכן - אדם צעיר ומוכשר, אך בעיקר אוהב ספרות עברית מובהק, בשם אסף ברטוב. אסף הוא איש היי-טק ומרצה ליוונית עתיקה. לפני כ-15 שנים, כשהיה בשנות ה-20 המוקדמות שלו, החליט להקים את המיזם החשוב הזה, רק בגלל אהבתו לספרות העברית. הוא צירף את משפחתו הקרובה וסחף בהתלהבותו כמה מאות מתנדבים מכל קשת הגילים ומכל רחבי הארץ.

אז רציתי להמליץ: היכנסו לאתר "פרוייקט בן-יהודה", בחרו לעצמכם שיר של משורר מימי הביניים, או אפילו סיפור מתקופת ההשכלה, מחזה מתקופת התחייה, ספר זכרונות, תרגום ישן של ספר או מאמר... את כל אלה ועוד - ותהנו!

קיימת, כמובן, אפשרות לקרוא ישירות מעל צג-המחשב, או אפילו להדפיס לעצמכם על דף. יכולים אתם להשתמש ב'חומר' הזה הכתוב, כעת - הוא לרשות הציבור!

ואם תאמרו: "אני לא נכנס למחשב, זה לא בשבילי" - אז... בקשו משכן, בן, חבר או נכד, הוא כבר ימצא ויצליח להביא את בשורת 'בן-יהודה' אל כל אחד ואחת!

את מקומו למסך טלוויזיה גדול, הארון 'הוגלה' לחדר צדדי ויחד איתו פחתה גם התשוקה לשוב ולקרוא בספרים הישנים ההם. רבים מאיתנו מסרו את הספרים 'ההם' לכל מי שהיה מעוניין בהם, בעיקר אמור הדבר לגבי הספרים העבים והגדולים, שנהגנו לכוון "כל כתבי..." (ביאליק, שטיינברג, אחד העם, ברדיצ'בסקי, יל"ג, ועוד ועוד...)

והנה, העולם השתנה שוב, אל חיינו פרץ המחשב הביתי שעל הצג שלו נמצאת הרשת הבינלאומית - האינטרנט. ומעבר לכל העולם העצום שקיים ברשת האינטרנטית, ישנו גם אתר אחד אשר מכיל בתוכו אוצר ענק ונפלא של ספרות עברית וגם ספרות כללית בתרגום עברי.

האתר נקרא: "פרוייקט בן-יהודה" (כן, כן, על שם מחדש השפה העברית).

כל מי שיכתוב במחשבו את המילים: 'פרוייקט בן יהודה' (או אפילו סתם 'בן-יהודה'), יופיעו לפניו כל הספרים ההם על כל תכולתם, וכמובן עוד רבים נוספים.

האתר הזה הוא פרי עמלם של אנשים רבים (כולם מתנדבים) אשר מקבלים לביתם (נכון יותר, למחשב שלהם) צילום של דפי הספרים הישנים, הם מקלידים (כלומר מעתיקים לפורמט של word) את הסיפורים, השירים, המאמרים וכד' - וכך אפשר שוב לקרוא ולהנות מהאוצר הנהדר הזה, שנמצא באתר 'בן-יהודה': כל אותם ספרים עומדים לרשותם של כל האנשים דוברי ו/או קוראי עברית, כלומר לרשותכם ולשימושכם. חשוב מאד להדגיש: כל המפעל הזה מקפיד

למי מאיתנו לא קרה, שפתאום עלתה בזכרוננו שורה אחת משיר של ביאליק, והיתר נשכח?

ואז...נגשנו לספרייה הביתית, חיפשנו את ספרו של המשורר הלאומי- והספר איננו! מי מאיתנו לא נזכר בחיבה, סתם כך, בסיפור מאת שלום עליכם? ניגש לחפש את הספר - אך היכן הוא? מה קרה לספר? הרי לפני 30 או 40 שנה הוא שכן בין ספרי הספרייה שלנו?

גם אני, במשך כל שנותי, אהבתי מאד את כוונת הספרים שעמדה בגאון סמוכה על הקיר בסלון (שאז כינו אותו 'הול') היה זה רהיט חשוב ומרכזי, שהתמלא בספרים, שמספרם רק גדל והלך. כמעט בכל אירוע היו נוהגים להביא ספר בתור מתנה. ולא היה קץ לאושרנו, קראנו בספרים החדשים ושבנו לקרוא גם בישנים שוב ושוב. בשנים הבאות, כאשר קצת רחב לנו - רכשנו ארון ספרים גדול עוד יותר, והכוונת הישנה 'עברה' לחדר הצדדי, וגם היא היתה גדושה בספרים.

בכל בית ש'כיבד את עצמו' היו ספרים לרוב, זכורים במיוחד הכרכים הגדולים של "כל כתבי..." : ביאליק, טשרניחובסקי, י.ל. פרץ, ברדיצ'בסקי, שטיינברג, מאמריו של אחד-העם וכן ספרים ישנים יותר עם שירי יהודה הלוי, שלמה אבן-גבירול ועוד ועוד. אורחים שהיו מזדמנים אל הבית, נהגו לסקור בעניין את הספרים, ומעריכים (בתוך תוכם) את איכותם של דרי-הבית על-פי כמות הספרים אך לא פחות מכך לפי איכותם. אבל, הזמנים השתנו: ארון הספרים פינה

הצגה של בנות "שיכון עלייה"

הילה גונן

יצרנו כמה נקודות ציון מהווי כפר סבא. בתוך המופע התיאטרלי ישולבו גם קטעי וידאו, בהן נשות עלייה יספרו על עצמן בכפר סבא - כילדות.

על קטעי הוידאו אמונה רונית מרום מן הטלוויזיה הקהילתית בכפר סבא, ואליה מצטרפים צלמים נפלאים, גמלאים מתנדבים. להם אני מודה מקרב לב.

אני נהנית מכל רגע עם בנות עלייה ומאחלת לכל אחד לזכות בשמחת החיים אותה הן משרות על הסביבה.

שיהיה לנו בהצלחה!

אחת לשנייה הם נדירים ומדהימים. ועובדה זאת כל כך חשובה לקבוצה כדי שתעבוד יחד. במהלך התקופה הראשונה עסקנו בתרגילי תיאטרון שונים על מנת לשכלל את הכלי המשחקי והקולי, ולאחר חודשיים התחלנו לעבוד על המופע לכבוד כפר סבא. במהלך השיעורים נחשפתי בעצמי לסיפוריהן המדהימים של נשות 'עלייה'. מכיוון שרובן חיו כאן עוד מילדותן, אפשר לומר שכפר סבא ממש מוטבעת בהן. הרבה סיפורים סופרו על מה שהיה פה בעבר: במה שחקן, במה עבדו, על בתי הקולנוע של פעם, הסרטים הישנים, הפרדסים שהקיפו את השכונה ועוד ועוד... הן ממש הפכו לחלק היסטורי מכפר סבא. אך מה שמיוחד יותר בנשות 'עלייה' הם לא רק הסיפורים אלא הדרך בה הן מספרות אותם בעיניים זוהרות ותוך כדי סיפור הן הופכות שוב לאותן ילדות קטנות של אז.

במופע, (שאני ביימתית) למעשה שזרנו את סיפוריהן וכן קטעי ארכיון ממוזיאון כפ"ס, וכך

בקיץ האחרון פנתה אלי אביבה צבי הנפלאה, מנהלת התרבות של מועדון שיכון עלייה: "הילה, השנה כפר סבא חוגגת 110 שנים ואני ממש רוצה שנעשה הצגה עם בנות עלייה, יש כאן בנות נהדרות".

אני, שעובדת כבר שנים עם בני הגיל השלישי, ויודעת שדרוש תהליך אמיתי כדי לעלות על במה, הייתי קצת ספקנית. אבל כמי שמכירה את אביבה כבר כמה שנים, סמכתי עליה בעיניים עצומות.

באחד באוקטובר הגעתי למועדון, וחיכו לי שם כחמש-עשרה נשים. כבר מהרגע הראשון הרגשתי: יש פה משהו מיוחד! תוך שני תרגילי חימום ותרגילי אלתור, ראיתי שמדובר בקבוצת נשים מיוחדת מאין כמוה. נשים שקרובות ביניהן שנים רבות, וחלקן אף השתתפו כבר בהפקה יחד לפני כשלוש שנים. ודבר אחד המשותף לכולן - חיוך רחב ומחבק. באותו שיעור צחקתי וצחקתי, כאילו באתי עצמי להופעה. הן מצחקות אחת את חברתה, והגיבוש שלהן והאהבה והכבוד שהן רחשות

ג'פרי לידר, מנהל מרכז יום לקשיש עונה לשאלותיכם

קיימת אפשרות להגיע באופן פרטי למרכז היום.
לפרטים נוספים ניתן לפנות לטלפון 09-7675001

שאלה: אני ניצולת שואה. האם יש פעילות ייחודית לניצולי שואה?
מזה 10 שנים פועל בעיר מועדון "מפגש בכפר" המיועד לניצולי שואה ובני/בנות זוגם. המועדון פעיל פעם בשבוע, ביום שלישי, בין השעות 15:30-17:30. במועדון יש פעילות חברתית ותרבותית מגוונת ביותר. המועדון מופעל ע"י "סביון" - העמותה למען האזרח הוותיק כ"ס, בשיתוף עם העירייה.
בנוסף לכך, ראש עיריית כ"ס, מר יהודה בן חמו, הכריז על צו 8 לצורך מיצוי זכויות ניצולי שואה. נושא הזכאות הינו מאד מורכב ולצורך זה מפעילה העירייה מתנדבים ומשתפת פעולה עם עמותת "אביב" לצורך בדיקת זכאותם של ניצולי השואה. גם רכזת מועדון "מפגש בכפר" מכירה את נושא הזכאות היטב ויכולה לתת מענה בהקשר זה.
לפרטים נוספים - נאוה טל. 09-7676452

וקרמיקה, ארומטרפיה, קבוצת בעלי חיים, טיפול בגינון וקבוצת זיכרון. בנוסף לכך יש חגיגות בכל חגי ישראל, חגיגות בינדוריות לימי הולדת ועוד.

עלויות - ממשלת ישראל חקקה את חוק הסיעוד בשנות ה-90, לפיו המדינה חייבת לסייע למבוגר שעומד בקריטריונים שנקבעו. כל אדם הפונה בבקשת עזרה נבדקת רמת תפקודו לפי קטגוריות של פעילויות יומיומיות כמו הלבשה, אכילה, רחצה ועוד. בנוסף לכך נבדקת גם רמת עצמאותו. מי שנמצא זכאי יכול לפנות לעובדת סוציאלית באגף הרווחה/המחלקה לטיפול באוכלוסייה המבוגרת, רח' הכרמל 43, והיא תציג את מגוון השירותים הניתנים במסגרת חוק סיעוד, ביניהם ביקור במרכז היום, מטפלת בבית ועוד. ניתן להמיר את השעות או חלק מהן ולהגיע למרכז היום. על כל יום במרכז היום משלם המבקר 15 ₪ השתתפות עצמית, והשאר משולם דרך הביטוח הלאומי.

אם התקבל סירוב מביטוח לאומי, ניתן לבקש סיוע ממשד הרווחה. אחרי בדיקת זכאות ייקבעו דמי התשלום. לאדם שלא מגיע חוק סיעוד ו/או סיוע ממשד הרווחה,

שאלה: בעלי ואני, מתקשים להגיע בכוחות עצמנו למועדון גמלאים בעיר. שמענו על מרכז היום לקשיש. האם ניתן לקבל פרטים על המקום?
חשוב לדעת כי על פי כל המומחים והמחקרים בתחום הזקנה, הדרך הטובה ביותר לשמור על יכולות תפקוד יומיומיות, ברמה הפיזית קוגניטיבית ונפשית, היא להמשיך להיות פעילים כמה שניתן. מרכז היום מהווה פתרון להמשך פעילות למבוגרים אשר אינם יכולים להתנייד באופן עצמאי.

מרכז היום, המופעל ע"י "סביון" - העמותה למען האזרח הוותיק כ"ס, פועל 6 ימים בשבוע, ומספק הסעות הגעה מהבית וחזרה מכל רחבי העיר. במועדון המבקרים מקבלים ארוחות בוקר, עשר וצהריים. בין שעות הארוחות מתקיימת פעילות עשירה ומגוונת.

במרכז היום יש צוות רחב שמלווה את כל המבקרים. הצוות כולל אנשי מקצוע בהם 2 עובדות סוציאליות, מרפאה בעיסוק, 3 פיזיותרפיסטים אשר מעבירים טיפולים אישיים וגם קבוצתיים. בנוסף לכך יש מדריכי התעמלות שהוכשרו לעבוד עם מבוגרים, קבוצות התעמלות-שמחה וגם טיפול בתנועה, מדריכי ציור

קבוצת התיאטרון הקהילתי של ניצולי השואה בכפר סבא

הצגה קומית על החיים (ויחסים) בגיל השלישי ובכלל: מה קורה כששלוש זקנות נפגשות על ספסל? האם כדאי לצאת לפנסיה? כיצד מתמודדים עם הבדידות? איך שומרים על חיוך גם בזמנים הקשים? ואיפה בכלל הגבר בכל זה? אנחנו מזמינים אתכם להצגה שתנסה לענות על כל אלה
בימוי, עיבוד וכתיבה: אסף בלאו
ליווי מקצועי: עו"ס קהילתית מורן שפיר
שחקנים יוצרים: בולדווין מיכל, ברזילי אביבה, גרשון שמואל, ודלבסקי מרים, זבלטובר אפרים, נינו שושנה, פרידמן יהודית, קלהמר מרים, קלטמן פנינה

"שמחת זקנתי"

יום א' 29.6.14 בשעה 18:00
באודיטוריום בית ספיר

לרכישת כרטיסים מראש ניתן לפנות
למועדוני הגמלאים בעיר
או אצל מורן 130 09-7641

ברידג'

ורדה ממון

מערב	דרום	מזרח	צפון
P	♣ 2	P	♦ 1
P	♦ 3	P	♦ 2
P	NT 3	P	♥ +3
		P	P

נגד החוק

החלוקה: (* שאלה לעוצר ב-♥)

	A Q 7♠	
	9 7♥	
	Q J 10 7 6 2♦	
	A 6♣	
♠ J 10 9 4 3		♠ K 8 5
K 4 3♥		J 10 8 5 2♥
A 5♦		9 3♦
10 8 5♣		Q J 4♣
	♠ 6 2	
	A Q 6♥	
	K 8 4♦	
	K 9 7 3 2♣	

מחלק: צפון פגיעים: מזרח/מערב ההכרזה:

המשחק:

בחווה 3 נוטרמפ מערב מוביל בנסיך ♠. לפי חוק ה-7 על הכרוז לדחות פעמיים את הזכייה בלקיחה. כרוז שנוהג כך וזוכה רק בפעם השלישית בלקיחה נופל במשחק. כאשר לצורך פיתוח סדרת ה-♦ הוא מוסר את היד למערב באס ♦ זה מושך עוד שתי לקיחות ב-♣ בנוסף לשתי הראשונות להפלת החווה. למעשה, בדרך זו הכרוז ששיבש לפי החוק את הקומוניקציה בין היריבים, הבטיח את עצמו רק כנגד האפשרות שהאס ♦ נמצא בידי מזרח שנתר ללא ♠ בידו ולא יוכל לעבור לידי שותפו לצורך משיכת יתר הלקיחות ב-♣.

אך ישנה דרך, בה הכרוז יכול להבטיח את ביצוע החווה ללא תלות במיקומו של האס ♦. עליו לזכות ללא דיחוי בהובלה עם האס ♠ וכמובן, לשחק מיידית ♦. אם האס ♦ בידי מערב וזה ממשיך ב-10♠, זה הזמן לעיכוב – אין לכסות במלכה ♠ ואז ההגנה חסרת אונים. אם מזרח ישרת ב-♣ נמוך ובהמשך ♠ יזכה במלך ♠ יהיה תקוע בידו ללא מעבר אל שותפו. ברור שאם יזכה קודם במלך ♠ זה רק ייתן לקיחה נוספת למבצע. ואם האס ♦ בידי מזרח? אחרי שיזכה בו המשך ב-♣ שוב נותן לקיחה נוספת לכרוז וכל המשך אחר מאפשר לכרוז המבצע לעמוד בחווה, כאשר לרשותו 5 לקיחות שהתפתחו ב-♦ + 2 ב-♣ + 1 ב-♥ + 1 שזכה בתחילה באס ♠, סך הכול 9 לקיחות וחווה מבוצע.

קונצרט "פניני המוסיקה"

קונצרט לסיום העונה

בלה שטיינבוך- פסנתר
וחברים בשירה ובנגינה

יום רביעי 25.6.14 בשעה 17:00
באולם בית רייזל, רחוב גאולה 12
מחיר: 20 ש"ח לחבר עמותת "סביון"

מסלולן משפחתי

"חופים הם לפעמים געגועים לנחל. ראיתי פעם חוף שנחל עזבו..."
דרך ההגעה: בכביש החוף - 2 פונים מערבה לכיוון הים בשדרות בגין ומחנים הרכב (ללא תשלום) בסמוך לבתי "כפר הים".

בית חנקין גבעת אולגה ברוך בר סלע

אתרים ועיריית חדרה שיחזרו ושיקמו את הבית המשמש כיום כמסעדה חלבית כשרה (טל: 04-6214424) ובה מוזיאון קטן לזכר הזוג אולגה ויהושע חנקין הקבורים במעיין חרוד. הבית - המסעדה המתנשאת על מצוק, משקיפה על מפרץ חולי, בסמוך למגדל המצילים. שם המפרץ: "מפרץ בנימין" ע"ש הברון בנימין דה-רוטשילד שנחת בחוף זה ב-1914 עם פמלייתו על מנת לבקר את תושבי חדרה.

בסמוך לחוף הפתוח שהכניסה אליו ללא תשלום - מסעדה נוספת וכפר הנופש "כפרים".

צפונית לחוף בנימין (כק"מ) נחל חדרה (נהר אל-מפגר) שמוצאו בעמק דותן ונשפך לים התיכון וההליכה לאורכו נעימה.

נתן יונתן כה התרשם ב-1946 מהמקום וחיבר את השיר הידוע

מערבית לחדרה, על חוף הים התיכון, הוקמה בשנת 1949 השכונה 'גבעת אולגה', הקרויה ע"ש אולגה (לבית בלקינד) אשת יהושע חנקין, גואל אדמות עמק יזרעאל. היא מנשות העלייה הראשונה שכונתה: המילדת הראשונה.

למרות מחלתה הקשה חלם חנקין ואמר: "אבנה לאולגה בית, וכגבירה תשב על המרפסת ותצפה בגלי הים הנושקים לחול". הוא אף חלם כי אנשים נוספים יראו את הבית העומד בראש צוק הכורכר וגם הם יצטרפו ויבנו להם בתים בסביבה. בשנת 1936 החל לבנות את הבית בסגנון הבאוהאוס ובשנת 1938 הסתיימה בנייתו. אלא שהבית עמד שנים והמתין לזוג שלא גר בו, ולו יום אחד, מחמת מחלתה הקשה. הבית נותר חשוף עוד שנים לרוחות הים והמלח. לפני מספר שנים המועצה לשימור

●●●● zigzag הפקות

● עיצוב גרפי ● דפוס ● קידום עסקים

החיבור בין עיצוב לדפוס

ביצוע כל עבודות העיצוב והדפוס תחת קורת גג אחת!

- עריכה גרפית ממוחשבת
- ניירת משרדית
- בלוקים ומעטפות
- הזמנות לאירועים
- פליירים
- כרטיסי ביקור
- מגנטים
- פוסטרים
- שלטים
- שמשוניות
- רולאפים

054-4500058 ,09-7495959

mail: zigzag1@gmail.com

בס"ד

שירה בציבור

בליווי גיטרה, אקורדיון וחצוצרה

שירי ארץ ישראל הישנה והטובה

באווירה נעימה

כולל הגברה
ותאורה

יהודה פישר

לא בשבת 054-5749675

קצרים... קצרים... קצרים

יד עזר לחבר

כחלק מאפשרויות לתיעוד זכרונות מהשואה, יצרנו קשר עם נציגת עמותת "יד עזר לחבר" בחיפה. שם הפרויקט אותו הם מפעילים "קיר זכרון" - wall of remembrance - חברי מועדון "מפגש בכפר" נפגשו עם הנציגה - כרמן איזנמן שתייעדה את הזכרונות והם יועלו לאתר מיוחד באינטרנט. בהתחלה בשפות אנגלית וגרמנית עם תוכניות לשפה העברית. כמו כן יועלו תמונות. **למעוניינים להשתתף בפרויקט: כרמן איזנמן 054-4400767**

מעון בר דור

החודש חודש הקשר עם מעון 'בר דור' - הוסטל לחוסים, שאתם יש קשרים פעילים מזה ארבע שנים. בסבב החמישי של מפגשים חד שבועיים עם חברות מועדון "מפגש בכפר" לעבודת יצירה משותפת.

יידישפיל

קבוצה של חברי קהילה תומכת וחברי מועדון "מפגש בכפר" נסעה לצפות בהצגה של היידישפיל "החיים על פי בודו". הנסיעה אורגנה באוטובוסים מכפר סבא לתל אביב וחזרה.

למעוניינים להצטרף לפעילויות ולקבלת פרטים נוספים ניתן לפנות לטלפון: 09-7945100

חוויה של זהב

מוזיאון ישראל פותח שערו לציבור הגמלאים בימי רביעי בשבוע. ביום זה מתכבדים הבאים בקפה ומאפה, לאחריו מסיירים בתערוכות המתחלפות בליווי הדרכה. לסיום מתקיים מופע מוסיקלי מרהיב.

בתחילת חודש מאי נסעו זו הפעם השלישית 150 גמלאים מכ"ס חברי עמותת "סביון" - העמותה למען האזרח הוותיק כפר סבא ונטלו חלק בפרויקט היפה הזה. לסיום התכבדו בארוחת צהריים במסעדה בירושלים.

ספר מומלץ - "בין חברים" של עמוס עוז

רות שמאי

מופת מוסרי שהפך ממורה לשפת האספרנטו לסנדלר של הקיבוץ, כי בזה היה צורך. אם נעדר מספר ימים מהעבודה בגלל מחלתו היה מחזיר את השעות בחגים ובלילות...כי כולנו, היה אומר, חייבים לדאוג זה לזה..בלימוד האספרנטו (שהעביר אותו כחוג כאשר עדיין היה לו כוח) ראה דרך לקרב ולהקל על התקשורת בין בני האדם. מרטין הגיע לקיבוץ עירי, ניצול שואה מהולנד ולמרות הזוועות שעבר נשארה בו אמונה באדם. כאשר נפטר, נאמרו הרבה דברי שבח והלל שאותם סיכמה אוסנת במילים פשוטות: "חבל עליו, כבר כמעט לא נשארו היום אנשים כאלה".

נשגבים ולפעמים אבסורדים, הייתה עשייה ענקית בשטח, מסירות לרעיון ולעבודה הקשה, ויחד עם זאת, ויתור על חלומות אישיים. בשמונת הסיפורים מתוארות, בדייקנות ובעדינות, דמויות שונות של מבוגרים וצעירים, אשר לרוב מקבלים על עצמם את דין התנועה, קרובים אחד לשני, אך באותו זמן סגורים כל אחד עם הלבטים והקשיים של עצמו סביב נושאים כגון: הלינה המשותפת של הילדים- שאינה מתאימה לכל ילד, הפיצויים מגרמניה האם שייכים לכלל או לפרט, והרצון של הצעירים ללמוד, גם אם זה לא תואם את צרכי הקיבוץ.

נוכחות בספר דמויות כמו דוד דגן המתנשא, שאינו רואה את הפרט אלא את המטרה: אסיפת הקיבוץ מעל לכל. מן הצד השני שתי דמויות מרגשות במיוחד: אוסנת העובדת במכבסה ומרטין הסנדלר. אוסנת שננטשה על-ידי בעלה ממשיכה את חייה בשקט ובאצילות למרות הרכילות, וגם תומכת במרטין החולה, שמסרב לצמצם את מספר שעות העבודה שלו בגלל המחלה. הקיבוץ רואה במרטין

אלה סיפורים קצרים אך מיוחדים על חיי הקיבוץ של פעם.

לפני זמן מה, ראיתי מופע מינורי אך מרגש של עמוס עוז יחד עם הזמרת עדנה אשד. השניים ניסו להעביר בסיפור ובשירה (בליווי גיטרה) את תוכן הספר "בין חברים" שמתמקד בתקופה שבה עמוס עוז חי בקיבוץ חולדה (בספר-קיבוץ יקרת). מצאה חן בעיני במיוחד הדרך שבה ניתח הסופר את הסיבה שהניעה אותו לכתוב את הספר: לא נוסטלגיה אל התקופה שלא תמיד הייתה קלה ומאושרת, אבל בהחלט לא הצורך לשחוט פרות קדושות (כפי שהרבה, הרבה עושים היום). "אני בא" הדגיש הסופר, "בגעגוע והערכה לאנשים שניסו לבנות את הבלתי אפשרי, לשנות כביכול את אופי האדם, לבטל חולשות אנושיות כגון קינאה, תחרותיות, צרות אופקים וכו'. עוז מעיד על עצמו, שהוא כותב לאט ושוקל כל מילה בכובד ראש, לכן הייתה לו תמיד הרגשה של אי נוחות, כאשר הישווה את עבודתו לעמל שהשקיעו האחרים בקיבוץ. אך אסור לשכוח כי לצד אותם רעיונות

אוהבים את הרהיטים שלכם? ... רוצים להתחדש?

"גיא ריפוד וחידוש רהיטים",
הינה מרפדייה משפחתית מכפר אז"ר
בעלת מסורת בחידוש וריפוד רהיטים.
ביכולתנו לבצע חידוש לכל סוג של
רהיט, כולל החלפת בד/עור, ספוג,
המילוי, תיקוני עץ וצביעה.

ניצוב גרפי איתן | מור 052-6557980

חיסכון ניכר בהשוואה לקניית רהיט חדש

התקשרו עוד היום

"גיא ריפוד וחידוש רהיטים"

מכפר אז"ר

054-6631364

www.lipson.co.il

נציג החברה יגיע לביתכם עם מבחר בדים ורעיונות לחידוש ללא כל התחייבות מצידכם.

הפינה החמה צ'ק-צ'ק

מאת: פנינה מלך

עוגת קוקוס

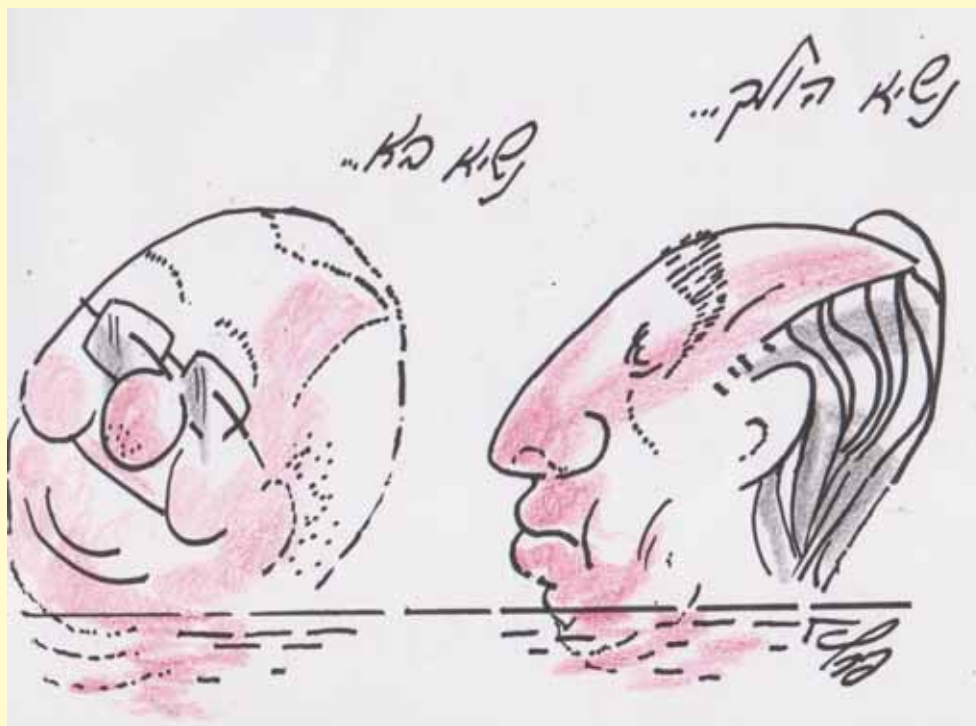
המצרכים

- 5 ביצים
- 1 1/4 כוס סוכר
- 100 גרם חמאה (בחום החדר)
- 3 כפות קקאו
- 3 כפות קמח
- 100 גרם קוקוס
- שקית וניל
- 1/2 שקית אבקת אפייה
- 2 כפיות קפה שחור
- 1 שמנת מתוקה (לא חובה)

אופן ההכנה

להקציף במערבל את החלבונים עם מחצית כמות הסוכר עד לקבלת קצף חזק. להשאיר בקערה בצד. להקציף במערבל את החמאה, הסוכר והווניל. להוסיף בהדרגה את החלבונים עד שמתקבל קרם בהיר והכמות מגדילה את נפחה. בכלי נוסף, לערבב ידנית קמח, קקאו, אבקת אפייה וקוקוס ולהוסיפם בהדרגה ובמהירות נמוכה לתערובת במערבל. לבסוף, להוסיף תוך ערבול ידני, בתנועות קיפול, את החלבונים המוקצפים, עד לקבלת עיסה אחידה. לאפות בתבנית עגולה "26 בחום 180 מעלות, במשך 35 דקות או עד לקבלת קיסם יבש בזמן הבדיקה. בעוד העוגה חמה להכין כוס עם מים רותחים, להוסיף את הקפה ולערבב. לצקת בכפות את הקפה על העוגה (ללא משקע הקפה). אפשר לצפות את העוגה בשמנת מתוקה מוקצפת. לקרר כשעתיים-שלוש לפני ההגשה.

קריקטורה

גזור ושמור

טלפונים חשובים

"סביון" - העמותה למען האזרח הוותיק

7945100	משרדים, תל חי 4
7675001	מרכז יום לקשיש, תל חי 4
7662230	שרותי מטפלות/עובדים זרים
	איכות חיים בגיל המבוגר
7641145	הכרמל 43
	"מפגש בכפר" (מועדון ניצולי שואה)
7676452	תל חי 4
7665151	קהילה תומכת, תל חי 4
	סיוע למטפלים בחולי אלצהיימר
7675001	ומחלות דמנטיות אחרות

עיריית כפר סבא

106	מוקד עירוני
	המחלקה לטיפול באוכלוסייה המבוגרת
7641131	הכרמל 43
7669393	ש.ג.ל בן גוריון 19

מועדוני גימלאים

7657623	אלי כהן, ויצמן 189
7655501	יוספטל, שאול המלך 5
7677220	כיסופים, רב גולד 14
7650773	נחשון, נחשון 9
7460170	סירקין, טשרניחובסקי 103
7443107	עליה, ויתקין 12

כללי

100	משטרה
101	מגן דוד אדום
102	מכבי אש
*3201	ערן (עזרה רפואית נפשית)
1700-50-1201	לאזרח הותיק

שידורי הטלוויזיה הקהילתית

ביום ב' בשעה 10:30, יום ג' בשעה 21:30
 ערוץ ב-24 HOT (ממיר אנלוגי)
 ערוץ ב-98 HOT ו-YES (ממיר דיגיטלי)

www.amuta_ks.org

נשמח לקבל את תגובותיכם על העיתון

כתובת המערכת: תל-חי 4, כפר-סבא
 e-mail: gimlaton@walla.co.il